विनश्येत्, तदानीम् 'अस्य' यज्ञस्य, 'सा' वह्निविनाशरूपा, 'विच्छित्तिरेव', सम्पद्यते अनुष्ठानशान्त्याभावात्। अतोऽविच्छेदपरिहाराय 'तं' अग्निं, 'प्राञ्चमुद्धृत्य', गार्हपत्यादाहवनीयं प्रणीयेत्यर्थः। प्रणयणादूर्द्ध्वं 'मनसा', 'तं' अग्निम्, 'उपतिष्ठेत', भूरिति मन्त्रं जपेदित्यर्थः। चाक्षुषमूर्त्त्यभावेनाव्यक्तत्वात् 'मनः,' एव प्रजापतेः स्वरूपं, यज्ञश्च प्रजापतिना सृष्टत्वात् 'प्राजापत्यः', अतो मनसोपस्थाने सति प्रजापतिरूपेण 'मनसा', प्राजापत्यं 'यज्ञं', विच्छित्तिपरिहारेण सन्ततं करोति तस्मात् 'भूः', इति मन्त्रं जपेत् 'भूतः' नित्यसिद्धः प्रजापतिरेव भूशब्दवाच्यः, अतस्तन्मन्त्रपाठेनैश्वर्य्यमेव प्राप्नोति॥

यदुक्तं सूत्रकारेण, यद्याहिताग्नेरग्निरपक्षायेदाशम्या परासात् परिवाजपतिः कविरग्निरिति त्रिः प्रदक्षिणं परिक्रम्य तं सम्भरेदिदं त एकमिति। तदिदं विधत्ते। "वि वा एष इन्द्रियेण वीर्य्येणर्द्ध्यते। यस्याहिताग्नेरग्निरपक्षायति। यावच्छम्यया प्रविध्येत्। यदि तावदपक्षायेत्। तꣳ सम्भरेत्। इदं त एकं पर उत एकम्। तृतीयेन ज्योतिषा संविशस्व। संवेशनस्तनुवे चारुरेधि। प्रिये देवानां परमे जनित्र इति। ब्रह्मणैवैनꣳ सम्भरति। सैव ततः प्रायश्चित्तिः" इति। 'आहिताग्नेः', 'यस्य' यजमानस्य, अयम् 'अग्निः', 'अपक्षायति' यदा स्वकीयादायतनादपेत्य वहिःपतति, 'एषः' यजमानः, 'इन्द्रियेण', 'वीर्य्येण', च वियुक्तो भवति, तदानीꣳ शम्यां हस्ते स्वीकृत्य स्वकीयेन सर्व्वेणापि बलेन दूरे परास्येत्। शम्यां